

τὰ κύρια πρόσωπα τοῦ δράματος πρέπει νὰ περιέπεσαν ἄκοντα εἰς ἀτυχίαν ἢ ἀμαρτίαν· τὰ ἀγαθὰ πρόσωπα ¹⁾ δὲν εἶναι προσφυῇ πρὸς τὸ δράμα.

Δεσμός καλεῖται τὸ μέρος τοῦ δράματος ἐν ᾧ ἐντείνεται τῆς δραματικῆς πράξεως ἡ δύναμις, δηλ. αἱ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως παρεμβαλλόμεναι δυσκολίαι· ἄριστον εἶναι τὸ δράμα τὸ ἔχον πολλοὺς δεσμούς. Ὁ Σοφοκλῆς εἶναι δεινός, ἐν ᾧ ὁ Αἰσχύλος οὐδὲ κἂν γνωρίζει τοῦτον.

Περιπέτεια καλοῦνται αἱ αἰφνίδιαι μεταβολαὶ τῆς καταστάσεως τῶν προσώπων εἴτε ἀπὸ δυστυχίας εἰς εὐτυχίαν, εἴτε τάνάπαλιν ²⁾. **Περίπετειώδη** δὲ λέγονται τὰ δράματα ἐκεῖνα ἐν οἷς περιπέτειαί πολλαὶ εὐρίσκονται. Ἄρισται εἶναι αἱ συμβαίνουσαι μετ' ἀναγνωρίσεως ³⁾. Εἰς τοῦ Αἰσχύλου τὰ δράματα οὐδεμίαν ἴσως περιπέτειαν δύναται τις νὰ εὔρῃ· τὰ τοῦ Σοφοκλέους εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, περιπετειώδη, παράδοξον δὲ πῶς ὁ Εὐριπίδης σπανίως μεταχειρίζεται τὸν δραματικώτατον τοῦτον ὅρον.

Ἐραγώριον ἢ δραματικὸν καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ, ὅταν αἱ πράξεις περαίνονται ἀληθῶς ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ οὐχὶ κατὰ διήγησιν καὶ ἀπαγγελματικῶς. Καὶ κατὰ τοῦτον τὸν ὅρον ὁ Σοφοκλῆς εἶναι δεινός.

Στιχομυθία λέγεται, ὅταν οἱ ὑποκριταὶ ἀνταγωνίζονται στίχον πρὸς στίχον. Ὁ Σοφοκλῆς μεταχειρίσθη καὶ ἡμιστίχιον.

Ῥήσεις ἀπλαῖ λέγονται, ὅταν πολλοὶ στίχοι ἀπαγγέλλωνται περὶ ἀφηρημένων πραγμάτων. **Ἀγγελικαὶ** δὲ, ὅταν Ἄγγελος διηγῆται τι σύμφωνον ὡς πρὸς τὴν ἐντάσιν τοῦ δράματος.

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΥ (CORSET).

Καταγωγή τοῦ στηθοδέσμου. Τὸ ἐνδυμα τοῦτο ἦτον ἄγνωστον εἰς τὰς γυναῖκας τῆς ἀρχαιότητος· αἱ ἑλληνίδες καὶ αἱ ῥωμαῖαι ἔφερον ἐσθήτας σμικρὸν τι περισφιγμένας κατὰ τὴν

ζώνην, αἱ δὲ πλουσιώτεραι μεταχειρίζοντο ταινίαν μεταξωτὴν, ὅπως ὑποστηρίξωσι τὰ στήθη καὶ περισφιγῶσι τὴν ὀσφύν· ἐπὶ δὲ τῆς ταινίας ταύτης ἐπεδείκνυν τὸν χρυσόν, τοὺς πολυτίμους αὐτῶν λίθους καὶ πᾶν ὅ,τι ἡδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ ἡ πολυτέλεια πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς φιλαρεσκείας. Αἱ γαλλίδες, μέχρι τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος, ἠγνόουν τὸν στηθοδέσμον, οἱ δὲ πρῶτοι στηθοδέσμοι, ὡς λέγουσι, ἐκομίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἰσαβέλλας τῆς Βαυαρίας καὶ τῶν κυριῶν τῆς αὐλῆς, ὅπως καλύψωσι τὰς δυσμορφίας αὐτῶν καὶ ὑποστηρίξωσι τὸ ἐκ τῶν ἡδονῶν ἐξησθενημένον αὐτῶν σῶμα. Βραδύτερον ἐγενέκευσε τὸν συρμόν τοῦτον ἐν Γαλλίᾳ Αἰκατερίνη ἡ τῶν Μεδίκων, αἱ δὲ γυναῖκες, ἀγνοοῦσαι τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τοῦ ἐνδύματος τούτου, παρεδέχθησαν ἑκτοτε τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐπὶ τέσσαρας ὅλους αἰῶνας, ὁ στηθοδέσμος ἔκαμε φρικτὴν καταστροφὴν τοῦ γυναικείου πληθυσμοῦ· ἦτο δὲ χρεια τῶν φώτων τοῦ 18 αἰῶνος ὅπως ἐγκαταλειφθῇ. Ἀλλὰ φεῦ! κατὰ τὸ 1810, ὁ στηθοδέσμος συνεπίεσε καὶ πάλιν τὸ πλατυνθὲν στήθος τῶν κυριῶν, οἱ δὲ ἄνδρες ἐφάνησαν λίαν ἀνόητοι, λίαν βάρβαροι, εὐρόντες ἀξίεραστον τὴν μὲ στηθοδέσμον γυναῖκα. Συνήθως οἱ συρμοὶ δὲν διατηροῦνται πλέον μηνῶν τινῶν, ἀλλ' ὁ συρμός τοῦ στηθοδέσμου ἐξαιρετικῶς ὑφίσταται ἀπὸ 60 ἥδη ἐτῶν, μετ' ἀνηκαύστου ἐπιμονῆς, ὥστε σήμερον ἀντὶ κόρης, ἥτις ἤθελε γίνεαι ὡραία γυνή, ὁ στηθοδέσμος παρουσιάζει ἡμῖν κούκλαν ἄνευ χρώματος, ἄνευ χαρίτων, ἄνευ δυνάμεων, ἄνευ υἱείας· ἀντὶ δὲ γυναικός, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γόνιμος μήτηρ, παρουσιάζει ἡμῖν σφῆκα πνευστιῶσαν εἰς τὴν ἐλαχίστην κόπωσιν, πλάσμα ἐστερημένον στήθους, ὅπως διαθρέψῃ τὸ κάτισχνον αὐτοῦ τέκνον.

Εἶναι ἀληθέστατον, ὅτι ἅπαντες οἱ λαοὶ ἔχουσι συρμούς μὴ συμβιβάζομένους πρὸς τὴν φιλοκαλίαν, ἡ δὲ κατὰ συνθήκην ὡραιότης εἶναι πάντοτε εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὴν πραγματικὴν ὡραιότητα. Γελῶσιν αἱ ὡραῖαι ἡμῶν ἀναγνώστριαι διὰ τὴν φρικτὴν συνήθειαν τὴν ἐξαναγκάζουσιν τὰς γυναῖκας τῶν Ἰνδῶν νὰ διατρυπῶσι τὸ διάφραγμα τῆς ῥινὸς αὐτῶν, ὅπως περάσωσι κρίνον· ἐμπαίζετε, φίλαι, τὸ πλατὺ φέλιον, ὅπερ αἱ γυναῖκες τῶν Βεδουίνων φέρουσιν εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς κνήμης· εὐρίσκετε τερατώδη τὰ μακρὰ ὦτα ἅτινα ἐπεμηκύνθησαν ἐκ τῶν βαρέων ἐνωτίων· ψιθυρίζετε πονηρῶς

(1) Ὡς ὁ Σωκράτης, ὁ Χριστὸς κτλ.

(2) Ἔστι δὲ, περιπέτεια μὲν ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν πραγματοποιημένων μεταβολή . . . Ἄριστ. ποιητ.

(3) Αὐτόθι.

κατὰ τοῦ πλατέος σώματος τῶν Ὀθωμανίδων, ἀλλὰ γνωρίζετε τί, ἀρά γε, φρονοῦσιν αἱ γυναῖκες τῶν ἔθνων τούτων περὶ ὑμῶν, αἵτινες σφίγγεσθε ἐντὸς τοῦ στηθοδέσμου; Ἀναμφρόδως, ἀνταποδίδουσι πρὸς ὑμᾶς τὰ σκώμματα καὶ τὰς εἰρωνίχας ὑμῶν :

Ἰδὲ τί διηγεῖται ἡ κυρία Μογράνη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου :

« Κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονήν μου, συνειθίζον νὰ λούωμαι μετὰ τῶν γυναικῶν τοῦ Ὀσμάν Πασᾶ. Το χαρέμιον τοῦ πλουσίου κυρίου συνέκειτο ἐκ τριάκοντα γυναικῶν, Κιρκασίων, ἐξαισίου καλλονῆς. Ὅτῃς ἦμην εἰς τὸ λουτρὸν δὲν ἔπαυον τοῦ νὰ θαυμάζω τὰ ὠραία αὐτῶν σώματα, τῶν ὁποίων ἡ ὁμοιότης περιφέρειαν ἀνεπτύσσετο ἀνευ τῆς ἐλαχίστης γραμμῆς. Ὁ θαυμασμός τῶν γυναικῶν τούτων κατὰ τὴν θείαν Εὐρωπαϊκῆς, τὰ παιγνίδια, οἱ ἀκκιμοί, ἡ ἐνδυμασία αὐτῶν μὲ διεσκέδαζον τὰ μέγιστα.

» Λεπτοφυῆς καὶ μὲ σῶμα σφηκὸς ¹⁾ παρισινῆ, σύζυγος προξένου τινος, πρὸς ἣν εἶχον ἀναφέρει περὶ τοῦ λουτροῦ καὶ τῶν λουομένων, μὲ παρεκάλεσεν ὅπως συμπαραλάβω αὐτὴν μετ' ἐμοῦ τὴν ἐπιούσαν. Τὰ ἐπεισοδία ἅτινα συνέβησαν εἰς αὐτὴν, μ' ἔκαμον νὰ γελάσω πολὺ, μ' ἐπέστησαν δὲ τοῦ λοιποῦ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ στηθοδέσμου.

» Ἡ νέα Γαλλίς εἰσελθούσα εἰς τὸ λουτρὸν, περικυκλώθη ὑπ' ὅλων τῶν γυναικῶν τοῦ χαρεμίου, αἵτινες παρετήρουν περιέργως, ἡγγίζον καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτὴν ἐρωτήσεις τὰς ὁποίας αὕτη δὲν ἐνόει.

» Πρῶτος νὰ ἐκδύνηται, κατὰ τὴν ἀφαιρέσιν δὲ παντὸς ἐνδύματος, αἱ γυναῖκες ἐξήταζον τὸ ὄραμα, τὸ σχῆμα, τὴν ἐργασίαν καὶ συνωμίλουν μετὰ αὐτῶν. Ὅταν ὁμοῦς ἔρθασεν εἰς τὸν στηθοδέσμον, ὅλοι ἀπεμακρόνησαν μεθ' ὁρμῆς καὶ ἐκπλήξεως. — Ἡ φίλη σας εἶναι γυνή; μὲ ἠρώτησαν. — Καὶ ἀμφοτέλλετε; ταῖς ἀπεκρίθην. — Ἀλλὰ δὲν ἔχει μήτε πλευρά, μήτε στήθος, ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὰς γυναῖκας. — Ἐν τούτοις εἶναι γυνὴ καὶ γυνὴ χαίρουσα φήμην καλλονῆς ἐν τῇ πατρίδι αὐτῆς. —

(1) A taille de guêpe, οὕτως ἀποκαλοῦν οἱ Γάλλοι τὰς κυρίας, ὅσαι ἐκ τῆς μεγίστης διὰ τοῦ στηθοδέσμου περιφύξεως, ἔχουσι λεπτοτάτην τὴν ὀσφύν, εἰς τρόπον ὥστε ὁμοιάζει πρὸς τὴν τῆς σφηκίδος, ἢ τὰ δύο μέρη τοῦ σώματος συνδέει, ὡς ἡνωτὸν, λεπτοτάτη γέφυρα.

Τότε φαίνεται ὅτι ἔχει κινὸν πάθος ἀπῆλθον, ἐνθαρρυνθεῖσαι ὀλίγον· ἡ φίλη ὑμῶν θὰ ἔσπασε βεβαίως τοὺς νεφροὺς ἢ τὰς πλευράς αὐτῆς, ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν περιδένουσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τοὺς βραχίους καὶ τὰς κνήμας, ἅτινα ὑπέστησαν κάτχυμα.

» Ἀπκτᾶσθε μεγάλως, φίλαι μου, εἰπὼν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπικαλέσατε ὑμεῖς ἐπιδεσμον, εἶναι κομψὸς στηθοδέσμος τοῦ ὁποίου αἱ γυναῖκες τοῦ τόπου τῆς κυρίας φέρουσι ἀπὸ τρυφεράς αὐτῶν ἡλικίας, ὅπως λεπτύνωσι τὸ σῶμα, διότι ἐκεῖ τὸ λεπτὸν σῶμα νομίζεται μέγιστη ὠραιότης.

» Ἰ! ὅς ἴδωμεν τοῦτο ἀνέκραξαν πᾶσαι αἱ ἐν τῷ λουτρῷ, πάραυτα δ' ἀφῆρσαν ἀπὸ τῆς ζένης, ἥτις μάτην ἀνθίστατο, τὸν στηθοδέσμον. Εὐρεθείσα καθ' ὁλοκληρίαν γυμνή, ἐκίνησε τὴν περιέργειαν καὶ τὸν γέλωτα τῶν Ὀθωμανίδων, αἵτινες ἐβλεπον στήθος καταπεπισμμένον κατὰ τὴν βᾶσιν αὐτοῦ μὲ προέχοντα ἰσχία, ἅτινα ἐποιοῦν καταφανεστέραν τὴν περίσφιγξιν.

» Συγκρίνουσα δὲ, τῷ ὄντι, τὸ σῶμα τῆς Εὐρωπαϊκῆς πρὸς τὸ τῶν Ὀθωμανίδων, δὲν ἠδυνήθην νὰ μὴ ὁμολογήσω ὅτι ἡ σύγκρισις δὲν ἦτο διόλου εὐνοϊκὴ ὑπὲρ τῆς πρώτης. Ἡ δυστυχὴς παρισινὴ τοσοῦτον ἐταράχθη ἐκ τοῦ σκωπτικοῦ γέλωτος τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἐν δάκρυ ὤμωσε δὲ ὅτι πρὶν δὲν ἤθελε πλέον λουτῆθαι μετὰ ὁδαιστικῶν »

Ἀποπήματα τοῦ στηθοδέσμου. Ὅπως δυνήσῃ νὰ ὑπονοήσωσιν αἱ ἀναγνώστριαι ἡμῶν τὰ ἀποπήματα τοῦ κορσέ καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν κινδύνους, παρακαλῶμεν αὐτάς ὅπως ἀναγνώσωσι τὰς ἐπομένας ὀλίγας παρατηρήσεις, αἵτινες δὲν εἶναι λόγοι κενοί, ἀλλὰ τὸ συμπέρασμα πολλῶν παρατηρήσεων, ὑπὸ διατμήτου ἱατροῦ γενομένων.

Ἡ κορυφὴ τοῦ στήθους, κατὰ φύσιν, εἶναι πολλῶ στενωτέρα τῆς βάσεως αὐτοῦ ⁽¹⁾, οὕτινος αἱ τελευταῖαι πλευραὶ πλατύνονται πρὸς τὴν κοιλίαν ὅπως δώσωσι τὸν ἀπαιτούμενον χώρον πρὸς φιλοξενίαν τῶν σπουδαιωτάτων ὀργάνων τῆς πέψεως καὶ τῆς γεννήσεως. Ἐντὸς τοῦ οὕτω κατασκευασμένου πλατέος στήθους ἐνεργοῦνται ἐλευθέρως ἢτε καρδίκα καὶ οἱ πνεύμονες. Ἀπ' ἐ-

(1) Περαιτέρω, γίνον περιπάτου μάλλον, τὰς καλὰς ἡμῶν ἀναγνώστριαις εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ὅπως βεβαιώσωσι περὶ τούτου ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπινου σκελετοῦ.

ναντίας, ἡ δὲ τοῦ στήθοδέσμου πίεσις μεταβάλλουσα τὴν φυσικὴν διεύθυνσιν τῶν πλευρῶν συμπλησιάζει καὶ βυθίζει ταύτας, ὥστε ἐλαττώνει ἐπαισιθητῶς τὰς δύο τοῦ στήθους διαμέτρους καθὼς καὶ τὸ τρίγωνον διάστημα ὅπερ κοιῶς ἐπικαλοῦσι καρδίαν. Οἱ πνεύμονες, ἡ καρδία, τὸ ἥπαρ καὶ ὁ στόμαχος πιεζόμενα ἐκτοπίζονται, ὥστε ἐπέρχεται μέγα ἐμπόδιον εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ τὴν ἀναπνοήν. Ἀπασα αἱ ἀνωμαλίαι αὗται δίδουσι συνήθως ἀφορμὴν εἰς βαρέα στήθια νοσήματα, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ὑποκύπτουσι τὰ δυστυχεῖα τοῦ στήθοδέσμου θύματα.

Οὐ μόνον δὲ τὸ ὀστεῶδες μέρος τοῦ ἀνθρώπου ἐπηρεάζει ὀλεθρίως ὁ στήθοδεσμος, ἀλλὰ παρεμποδίζει σπουδαίως τὴν ἀναπνοήν, τὴν κυκλοφορίαν καὶ τὴν πέψιν, καθιστᾷ τὴν θρέψιν ἀτελεῖ μὴ ἀφίνων τὸν στόμαχον νὰ ὑποδέχεται τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα τῶν τροφῶν· στερεῖ δὲ καὶ τῆς κινήσεως αὐτῶν τοὺς στήθιους καὶ ὀσφυακοὺς μῦς. Καθὼς οἱ κατὰ συνέπειαν κατὰ γμακτος ἐφαρμοζόμενοι ἐπίδεσμοι ἐμβάλλουσιν εἰς ἀτροφίαν τοὺς μῦς τῆς εἰς ἀκινήσιαν ὑποβληθείσης χειρός, οὕτω καὶ ὁ στήθοδεσμος λεπτύνει καὶ ἐξασθενεῖ τοὺς μῦς τῆς ῥάχως εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, ὥστε γυνὴ συνειθίσασα μετὰ στήθοδέσμου δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ ἅμα παραιτήσασα αὐτόν· ἡ στάσις αὐτῆς εἶναι ἀδύνατος, διότι οἱ μῦς οἱ τὴν σπονδυλικὴν στήλην συγκρατοῦντες δὲν ἔχουσι πλέον τὴν ἀπαιτουμένην δύναμιν.

Ἀποδειχθέντος ὅτι ἡ πίεσις τοῦ στήθοδέσμου παρεμποδίζει τὴν ἐλευθερίαν τῶν τεσσάρων οὐσιωδεστέρων λειτουργιῶν τῆς ζωῆς, δηλ. τῆς ἀναπνοῆς, τῆς κυκλοφορίας, τῆς πέψεως καὶ τῆς θρέψεως, ἐπεται ὅτι ἡ ἀτέλεια τῶν λειτουργιῶν τούτων ἐπιφέρει κατ' ἀνάγκην βαρεῖα συνέπειας, ὡς λ. χ. στάσις τοῦ αἵματος εἰς τοὺς πνεύμονας καὶ τὸ ἥπαρ, αἱμοπύσεις, φθίσις κτλ. κτλ.

Τέλος ὁ στήθοδεσμος παρεμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μαστῶν, καταστρέφει τὴν στερεότητα τῶν ὀργάνων τούτων, ἅτινα πλατύνει, καθιστᾷ προῶρις μαλθακὰ καὶ κρεμύμενα, δύναται δὲ τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐπισπεύδει τὸ γῆρας, φθείρων τὰ ἐλατήρια τῆς ζωῆς.

Ὑπάρχει ἰδέα τις ἐσφαλμένη μετὰ τῶν μητέρων, ἥτις δίδει ἀφορμὴν εἰς αὐτὰς νὰ νομίζωσιν, ὅτι ὁ στήθοδεσμος εἶναι ἀξιολόγον μέσον ὅπως θεραπεύσωσι τὸ ἐλάττωμα τῆς κακῆς στάσεως τῶν κορσίων αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε

σπεύδουσι νὰ ἐγκλείωσιν ἐντὸς τοῦ βραχίου τούτου ὀργάνου τὰ ἀσθενῆ ταῦτα πλάσματα, ὧν τὸ σῶμα παρεγκλίνει τῆς κατὰ φύσιν εὐθύτητος, κλίνειν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ τὰ ὀπίσω, πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ τὰ ἀριστερά. Ἀλλ' ἡ σφαλερὰ αὕτη ἰδέα, ἀντὶ θεραπείας, ἐπιφέρει ἐπαύξησιν τοῦ κακοῦ· διότι ἐπὶ τῶν τρυφερῶν πλασμάτων ὁ στήθοδεσμος ἐπιφέρει πολλάκις πίεσιν ἀνυπόφορον εἰς μέρος τι τοῦ στήθους, ὥστε ἀναγκάζεται τὸ κοράσιον νὰ κλίνη πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνον ὅπως ἀποφύγῃ τὸν πόνον, οὕτω δὲ τὸ ἐλάττωμα τῆς κακῆς στάσεως γίνεται ἔτις ῥιζομένη βιημηδὸν καὶ τέλος καταντῶσα ἀνεπίδεκτος πάσης θεραπείας.

ἑτερον ἐλάττωμα τοῦ στήθοδέσμου εἶναι, ὅτι ἀναγκάζει τὰ κοράσια νὰ χάνωσι τὴν διάθεσιν τοῦ παίζειν, τοῦ τρέχειν, ἅτινα εἶναι ἀνγκαιότατα κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην. Ὁ συμπίεζων αὐτὰ σιδηροῦς χιτῶν καθιστᾷ δύσκολα ἢ μᾶλλον ἀδύνατα τὰ παιγνίδια τὰ ἀπαιτοῦντα ταχεῖαν κίνησιν· τότε ἡ μὲν ὑγεία αὐτῶν μαραινέται, ἡ δὲ τρυφερότης ἀποχαιρετᾷ ταῦτα προῶρις. Ὡς πρῶτα τῆς ὑγιεινῆς! προσγράψατε τὰ σπέργανα (φασκιά), πότε θέλετε πράξει τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὸν στήθοδεσμον;

Χωρὶς ν' ἀπαριθμῶμεν ἐπὶ πλεῖον τὰ ἐκ τῆς περισφιγξέως τοῦ στήθοδέσμου θλιβερά ἀποτελέσματα, ἐπαναλαμβάνομεν μετὰ τῶν ἱατρῶν ὅλου τοῦ κόσμου, ὅτι οἱ στήθοδεσμοι εἶναι εἰς ἐκ τῶν ἐπικινδυνωδεστέρων ἐχθρῶν τῆς ὑγείας καὶ τῆς ὠραιοῦς, καὶ ὅτι πολλὰ δυσμορφία, πολλὰ νόσοι καὶ πολλοὶ πρόωροι θάνατοι ἀναγνωρίζουσιν ὡς αἰτίαν τὸν στήθοδεσμον. Εἴθε ὁ ἀκόλουθος πίναξ, ὁ παρὰ διαστήμου παρατηρητοῦ γενόμενος, νὰ σιωπρήσῃ τὰς ἀσκέπτους μητέρας αἵτινες, θέλουσαι νὰ καταστήσωσι κομψὸν τὸ ἀνάστημα τῶν θυγατέρων αὐτῶν, ἐγκλείουσιν αὐτὰς ἐντὸς τοῦ ὀλεθρίου τούτου μηχανήματος. Ὁ πίναξ οὗτος εἶναι ὁ μέσος ὁρὸς τεσσαρακονταετοῦς παρατηρήσεως:

«Ἐπὶ ἐκατὸν κορσίων φερόντων στήθοδεσμον»

— 25 ἀποθνήσκουσιν ἀπὸ στήθια νοσήματα.

— 15 ἀποθνήσκουσι κατὰ συνέπειαν τοῦ πρώτου τοκετοῦ.

— 15 μένουσιν ἀδύνατα μετὰ τὸν τοκετόν.

— 15 γίνονται δυσμορφ.

— 30 μόνον ἀντέχουσι, ἀλλὰ προσεχέλλονται θάπτον ἢ βράδιον ἀπὸ διαφόρους ἐνοχλήσεις κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σπουδαίαις.

Τὸ δὲ περίεργον εἶναι, ὅτι καὶ αἱ γυναῖκες αὐταὶ γνωρίζουσι τὴν ἐκ τοῦ στηθοδέσμου βλάβην, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἑξῆς· ἐάν ἐπὶ παραδείγματι, γυνή, εὐρισκομένη εἰς σιναναστροφὴν, ἀδιαθετήσῃ αἰφνιδίως, εὐθύς τότε αἱ παρῶσαι κυρίαι φωνάζουσι: *Ξεσφίξατέ την, Ξεσφίξατέ την!* Κόπτουσι τὸ κορδόνιον, πάρχυντα δ' ὁ αἷρ εἰσπορεύει εἰς τοὺς πνεύμονας τῆς λειποθύμου, ἥτις ἐπαναλαμβάνει τὰς δυνάμεις μετὰ τινος εἰσπνοῆς ζωογόνου αἵρος. — Εἶπατε, ἂν θέλητε, εἰς λίαν ὥχραν τινα κυρίαν, ἥτις κινδυνεύει νὰ λειποθυμήσῃ, ὅτι ὁ στηθοδέσμος ἐνοχλεῖ αὐτήν, ἐστὲ δὲ ἐκ τῶν προτέρων πεπεισμένοι ὅτι θέλετε λάβει ἰρρητικὴν ἀπάντησιν.

Ἐάν αἱ φρόνιμοι γυναῖκες ἐλάβοντο τὴν κόπον νὰ μετρήσωσι τὴν διάμετρον τοῦ στηθοδέσμου αὐτῶν, νὰ παραβάλλωσι δὲ ταύτην πρὸς τὴν περιφέρειαν τοῦ σώματος αὐτῶν, θέλουσιν ἐκπλαγῇ διὰ τὴν μεγάλην διαφορὰν τὴν μετὰ τῶν δύο καταμετρήσεων ὑπάρχουσιν, ἀπὸ ταύτης δὲ τῆς στιγμῆς ἤθελον ἐγκαταλείψει ἢ τροποποιήσει τὸν στηθοδέσμον αὐτῶν, καθόσον ἡ φρόνησις κατασιγᾷ τὴν φιλαρέσκειαν, προκειμένου περὶ ὑγείας.

Θέλομεν ἀναφέρει ἐνταῦθα ἀνέκδοτά τινα εἰς ὑποστήριξιν τῶν ῥηθέντων καὶ εἰς ἀπόδειξιν τῆς πλάνης τῶν κυριῶν, αἵτινες θεωροῦσιν αὐτὸν ἀναπόφευκτον εἰς ἐπαύξεισιν τῶν θελγῆτρων αὐτῶν.

Ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωσήφ ὁ δεύτερος, βλέπων τὴν ὀλεθρίαν τοῦ στηθοδέσμου ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν γυναικῶν τοῦ κράτους αὐτοῦ, ἐξέδωκε προγραφὴν κατὰ τοῦ ὀλεθρίου τούτου ἐνδύματος· διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ δ' εἰς τὰς γυναῖκας ἀπέχθειαν κατὰ τοῦ στηθοδέσμου, διέταξεν ὅπως αἱ εἰς σωματικὰς ποινὰς καταδικασμέναι φέρισσι στηθοδέσμον εἰς δεῖγμα ἀτιμίας. Ἡ προγραφὴ ὅμως αὕτη δὲν ἐκώλυσε τὸν στηθοδέσμον τοῦ ν' ἀναφανῇ μετὰ τινα χρόνον.

Κατὰ τὸ 1812, ὅτε ἡ χρῆσις τοῦ στηθοδέσμου ἐξετείνετο ἐν Γαλλίᾳ, ὁ Ναπολέων συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτοῦ Καρβιζάρ, ἔλεγε «τὸ ἐνδύμα τούτο, ὅπερ ἐγέννησεν ἡ κακὴ ἐννοουμένη φιλαρέσκεια καὶ τὸ ὅποσον ἐνεργεῖ ὀλεθρίως ἐπὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, μοί προαναγγέλλει ὅτι τὸ πολυμικρὸν πνεῦμα χάνεται ἐν Γαλλίᾳ, μὲ κάμει δὲ νὰ προαισθάνωμαι λίαν προσεχῇ τὴν παρακμήν».

Κάρολος ὁ δέκατος ἔλεγε συχνὰ πρὸς τοὺς οἰκείους αὐτοῦ: «ἄλλοτε δὲν ἦτο σπᾶνιον νὰ

εὕρη τις ἐν τῇ ἀβύλῃ τῆς Γαλλίας, Ἀπποδίται, Ἀρτέμιδας καὶ Νιόβας, ἐνῶ σήμερον δὲν βλέπει τις παρὰ σφῆκας.»

Ὁ σοφὸς Κυβέρος ἐπεριπάτει ἡμέραν τινὰ ἐν τῷ βοτανικῷ κήπῳ τῶν Παρισίων μετὰ νέας γυναικὸς ὥχρας καὶ ἰσχνῆς. Ἡ κυρία ἐστάθη ὅπως θαυμάσῃ ὠραῖόν τι ἄνθος ἔχον λαμπρὰ χρώματα, ὁ δὲ σοφὸς τῇ εἶπε: «ἄλλοτε ὠμοιάζετε πρὸς τοῦτο τὸ ἄνθος, αὐρίον δὲ τὸ ἄνθος τοῦτο θέλει ὀμοιάσῃ πρὸς ὑμᾶς.» Τὴν ἐπαύριον, ὁ Κυβέρος ἐπανεφέρει τὴν κυρίαν, ἥτις ἀνέκραξεν ἅμα ἰδοῦσα τὸ ὠραῖον ἄνθος ὥχρον καὶ κυρτωμένον· ἠρώτησε τὴν αἰτίαν, ὁ δὲ σοφὸς καθηγητῆς τῇ εἶπε. «Κυρία, τὸ ἄνθος τοῦτο εἶναι ἡ εἰκὼν ὑμῶν, καθὼς δὲ ὑμεῖς, οὕτω καὶ τοῦτο μαραίνεται ὑπὸ σκληρὰν περισφίγγειν»· τότε ἔδειξεν αὐτῇ δέσιμον ὅπερ εἶχε κάμει τὴν προτερσίαν ἐπὶ τοῦ ἄνθους· «θέλετε μαρानθῇ ὡσαύτως προσέθηκε, ὑπὸ τὴν φορικτὴν πίεσιν τοῦ στηθοδέσμου ὑμῶν, ὥστε θέλετε ἀπολέσει βαθμηδὸν τὰ θελγητρά τῆς νεότητος, ἐάν δὲν ἔχητε ἀρκοῦσαν ἐπιμονήν, ὅπως ἐγκαταλείψῃτε τὸ ὀλέθριον τοῦτο ἐνδύμα.» Ἡ κυρία ἀκολούθησάσα τὴν συμβουλήν τοῦ μεγάλου φυσιοδίφου ἐπανεκτήσατο τὴν προτέραν αὐτῆς ὑγίαν.

Ὁ περιώνυμος Perey ἔλεγε πρὸς τὰς γνωστὰς αὐτῷ κυρίας, ὅτι αἱ ἐπὶ τοσοῦτων καταστημάτων ἐπιγεγραμμέναι λέξεις: *Ἐργοστάσιοι στηθοδέσμων, ἀντιστοιχοῦσι, κατ' αὐτὸν, πρὸς ταύτας: Ἐργοστάσιοι δηλητηρίων.*

Ὁ ἱατρὸς Ἀλιβέρτος εὐρίσκειτό πτε εἰς λαμπρὰν τῶν ἀνακτόρων ἐσπερίδα, ἐν ᾗ πᾶσαι αἱ κυρίαι ἐφαίνοντο ὅτι προσεπάθουν ποῖα νὰ ὑπερβῇ τὴν ἄλλην κατὰ τὴν τοῦ σώματος λεπτότητα. Νέοι τινες, οἵτινες ἀπλήθυνον κολακευτικὰς ἐκφράσεις πρὸς τὰς κυρίας ταύτας περὶ τῆς λεπτότητος τοῦ σώματος αὐτῶν, πλησιάζαντες πρὸς τὴν περίφημον ἱατρὸν τῷ εἶπον: «Ἐσοχώτατε, φάνεσθε σκεπτικός, ἡ κατάρφεια τοῦ προσώπου ὑμῶν δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν τοσοῦτο λαμπρὰν ἐσπερίδα, περὶ τίνος σκέπτεσθε;»

— Τῇ ἀληθείᾳ, λυποῦμαι πολὺ, καὶ πῶς νὰ ἦμαι εὐθυμὸς, ὅταν βλέπω ὅτι τὸ ἄνθος τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας προκαλῇ μετὰ γέλωτος τὰς γυναῖκας ταύτας εἰς τὴν αὐτοχειρίαν; — Εἰς τὴν αὐτοχειρίαν! ἀνέκραξαν ἅπαντες ἐκπληκτοί, ὁ δὲ ἱατρὸς ἐξηκολούθησε λέγων·

«Φεῦ! κύριοι, ὑμεῖς οἱ μὴ βλέποντες ἐπὶ τῶν χειλέων τῶν ὠραίων τούτων κυριῶν παρὰ χαρὰν

καὶ γέλωτα, ἀγνοεῖτε τί ὑποφέρουσι τὰ τρυφερά αὐτῶν νεῦρα ἐκ τῆς πίεσεως τοῦ στηθοδέσμου, ἀγνοεῖτε ὁποῖας βασιάνους ὑποφέρουσιν ἐντὸς τῆς καταχθινίου ταύτης μηχανῆς. Φιλοφρονούντες αὐτάς διὰ τὴν λεπτότητα τοῦ σώματος αὐτῶν, προτρέπετε αὐτάς εἰς τὸ νὰ σφιγχθῶσι περισσότερον, κατὰ συνέπειαν δὲ νὰ βλάψωσι τὰ ὄργανα αὐτῶν, νὰ γίνωσι δύσμορφοι, ἀδύνατοι καὶ ἐγγένει νὰ αὐτοχειριάσωσι βραδέως. Ἴσως μάλιστα ἐντὸς ὀλίγου πολλάί ἐξ αὐτῶν τῶν κομψῶν κυριῶν, αἵτινες δὲν ἔφαγον ὅπως σφιγχθῶσι περισσότερον, λειποθυμήσωσι.

Μόλις εἶχεν εἶπει ὁ ἰατρός τὰς λέξεις ταύτας, ὅτε δύο κυρία στενάξασαι ἐλαφρῶς, ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ πατώματος λειπόθυμοι. Ὁ Ἀλκιβιάδης ἔδραμεν εἰς βοήθειαν αὐτῶν, μήλις δὲ τὸ κορδόνιον τοῦ στηθοδέσμου ἐκόπη καὶ τὰ δυστυχῆ θύματα τῆς φιλαρεσκείας ἤνοιξαν τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἀπαντες οἱ παρόντες ὁμολόγησαν τὴν ἀλήθειαν τῶν ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τοῦ βασιλέως λεχθέντων.

Ἐξ ὧτων εἶπομεν ἐξάγεται ὅτι δὲν εἶναι ὁ συρμός ὁ ἀναγκάζων τὰς γυναῖκας εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ στηθοδέσμου φυλάκισιν, διότι ὁ συρμός μεταβάλλεται καθ' ἑκάστην, ὁ δὲ στηθοδέσμος ἐκτὸς μικρῶν τινῶν τροποποιήσεων, ἔμεινεν ὁ αὐτός καὶ κατὰ τὸ σχῆμα καὶ κατὰ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Φρονοῦμεν ὅτι οἱ ἄνδρες εἶναι ἡ αἰτία τῆς διατηρήσεως τοῦ στηθοδέσμου, ἰδίως δ' ἐκεῖνοι εἰς ὧν τὰ χεῖλη πλυνῶνται αἱ ἐξῆς ἀνόητοι ἐπιφωνήσεις. "Ω! τί ὥρατα μέση, τί λεπτοφυές σῶμα! καὶ τὰ παρόμοια. Ὡστε δὲν διττάζομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν, ὅτι τὸ κράτος τοῦ στηθοδέσμου θέλει καταπέσει τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν καθ' ἣν οἱ ἄνδρες θέλουσι θεωρῆσαι ἀηδὲς καὶ τερατώδεις τὸ κορσαρισμένον σῶμα, τότε δ' αἱ γυναῖκες θέλουσιν ἀναπνεύσει ἐλευθέρως, θέλουσιν ἀπολαύει καλλιτέρας ὑγείας, θέλουσι δὲ παράγει καὶ ὠραιότερα τέκνα.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Γ. ΑΚΕΣΤΟΡΙΔΗΣ.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Μέσον πρὸς πότισμα ἀσθενῶν φυτῶν.

Πρὸς θεραπείαν φυτῶν κηπευομένων καὶ περιποιημένων ἐντὸς τῶν ἀνθοκυπέλλων καὶ ἀσθενούντων ὑπὸ γλωμώσεως καὶ ὑπὸ ἰκτέρου, συσταίνεται τὸ πότισμα αὐτῶν μετὰ λίαν κεκραμένου διαλύματος τοῦ θειικοῦ σιδήρου, δηλ. 4 δράμια τοῦ σιδηροῦ χυμίου τούτου ἁλτος διαλύονται εἰς 4 λίτρας ὕδατος. Ταῖς εἰς τὴν σκιάν τοποθετηθέντα φυτὰ ποτίζονται ἐκτὸς διὰ τοῦ ἄλλου ἀπαιτουμένου ποτίσματος, κατὰ 4—5—6 ἡμέρας μὲ 3—4 λόθια τριούτου σιδηροῦ χυμίου διελύματος, καὶ μὲ 2—3—4 τριαῦτα ποτίσματα εἶναι πολλάκις εἰς κατὰστασιν νὰ ἐπινέλθῃ τὸ φυσικὸν αὐτοῦ πράσινον χρῶμα καὶ νὰ θερκαυθῇ τὸ νοσηρὸν φυτὸν.

Πικρὸν ἄλας μετὰ καφέ.

Τὸ τόσον γνωστὸν πικρὸν ἢ ἄλας τῆς Ἰγγλίας, τῆς Ἀγγλίας, συνήθως καλούμενον, εἶναι φάρμακον ἀξιόλογον, καθαρτικόν, εὐθηνόν, ἔσκα ὁμως τῆς δυσαρέστου αὐτοῦ πικρίας δύσληπτον. Διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ πλέον εὐληπτον, διάλυσον αὐτὸ εἰς δυνατὸν καφέ, ἢ καλλίον βράσιν τὸ πικρὸν ἄλας μὲ τὸν λειοτριμμένον καφέν, ἀνευ προσθήκης ζακχάρως, καὶ θὰ τὸ μεταχειρισθῇ μετ' εὐκολίας καὶ χωρὶς νὰ ἐλαττωθῇ ἡ τοῦ ἁλτος τούτου ἱματικὴ ἐνέργεια. Ἐπίσης κατακαλύπτεται ἡ δυσάρεστος πικρὰ γεῦσις τοῦ πικροῦ τούτου ἁλτος, ἐὰν βρασθῇ ἐπ' ὀλίγα τινὰ λεπτά μετὰ μικροῦ ποσοῦ ῥίζης τῆς γλυκυρρίζης, ἐννοεῖται ὅτι ἡ τοῦ ἁλτος ἐνέργεια δὲν ἐλαττοῦται καὶ τὸ ἄλλω, πῶς ὠφέλιμον, ὅμως δύσληπτον φάρμακον, ἀποκαθίσταται εὐληπτον.

Μελάνη πρὸς μαρκάρισμα τῶν ὕφασμάτων.

Πρὸς σημείωσιν (Μαρκάρισμα) τῶν λινῶν ἢ βαμβάκεων ἢ καὶ μεταξωτῶν ὕφασμάτων δι' ἀνεξιτήλου τινὸς χρώματος ὑπάρχει καὶ ἡ ἀκόλουθος σύνθεσις. Διάλυσον νιτρικοῦ ἀργύρου μέρη 10, θειικοῦ χαλκοῦ (ἀλογοπέτρας) μέρη 5 εἰς 30 μέρη κοινοῦ ὕδατος καὶ πρόσθεσον πρὸς τὴν διάλυσιν ταύτην ἀνθρακικοῦ νάτρου μέρη 10 καὶ Ἀμμωνίας καυστικῆς ῥευστῆς μέρη 30 καὶ τέλος